

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindellicorvm, 1607

SS. X. Martyres. Propter sacram Christi imaginem interfecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

vitaꝛ spacio sancte religioſeque transacto,
martyrum monumentis intentus, annum
agens plus minus centesimū ad cœlum
euolauit.

SS. X. MARTYRES. A. C. 726.

Propter sacram Christi imagi-
nem interfecti.

Hi sancti viri interfecti Leone Isaurico,
Hilla immanissima fera imperante, cla-
ruere. Leo quippe auersatus sacras iconas,
flammis vrendas dabat, quarum causa B.
Germanus P. C. multis afflictus est malis,
quod impium & sacrilegum tyrannum re-
prehensum irret, qui I E S V Christi Domini
& seruaroris nostri imaginem in porta cœrea
collocatam, omniq; veneratione cultam
conatus est deiicere. Scalæ parantur, tigna
prælonga imponuntur, iconomachi ascen-
dunt, rem agrediuntur. Tum verò gene-
rosi isti heroes vnam ex scalis arreptam ad
se trahunt, satellitemq; qui imaginem de-
tracturus erat interficiunt, ipsumque sacri-
legum Imperatorem diris & execrationi-
bus deuouent. Imperator vbi rem cogno-
uit; ira inflammatus, multos quidem alios
gladio

gladio sustulit: Hos autem nouenos martyras virgis cesos in carcerē coniecit, præcepitq; quotidie singulos quingentis mactari plagis. Ita sancti menses octo afflicti patientiam exercuerunt. Tandem cū defectos cerneret, candentibus subulis inusta* fronte securi omnes in leporario vna cū Maria patricia percussos in mare spargi iussit.

* Vide not.
200.

ANNOTATIONES.

LEo Isauricus Iconomachus & Theomachus, Liuratissimus inquam hostis Dei & sacrarum imaginum, in sanguinem Catholicum grassatus vehementer afflixit Ecclesiam, vel potius afflictione illustrauit, reuirescit enim vulnere virtus, Patriarcham Germanum exturbauit, Iconas deiecit, cultores pios omnibus suppliciorum exemplis excruciauit. Cum vero sacrosanctam Christi speciem supra aheneam palatij portam publicè expositam conaretur detrahere, en quid viri fæminæque tentarint contra, ex D. Damasceno accipe.

Ac primum (ô ingentem Christe patientiam tuam) aduersus tuam imaginem audacissima illa fera grassatur, eamq; que supra portam fixa erat, ac vulgo area dicebatur, Theandricam tuam formam deici ac oblitari iubet. cum autem ad hoc facinus perpetrandum missus satelles, imposita iam scala, conscenderet, diuino zelo incensa mulieres, præclarissimum ac generosissimum virtutis specimen edentes, arreptâ manibus sculari in terram deiciunt, vnaq; cum, qui hoc facinus aggrediebatur præcipitem agunt: qui hæc prestiti ad hoc ministerij mercedem tulit, Et Vita orbare-

habetur. Sancta autem illa mulieres ob Christum cuius Zelo flag abant, opportunè abiecto & contempto pudore, cursu effuso in Ecclesiam feruntur atque impium Patriarcham, qui tunc illic erat, illum inquam, & Christi verbis & tar, desolationis abominationem in loco sancto stantem lapidibus incessunt, mercenarium non passio em, Ecclesiasticarum denique sanctionum proditorem appellantes. Ille autem metu simul & pudore correptus, confestim ad Imperatorē confugit, eiq; quod factum fuerat, narrat, atque ad mulierum cædem eum extimulat. Mox igitur gladio necantur, ac pro pietatis premio mortem ferunt. Hæc Damascen^o & plura.

De decem verò his nostris quasi impulsoribus mulierum postea habita quæstione interfectis, ita Menologium. *Natalis BB. X. Martyrum, qui propter sanctam Saluat oris nostri Iesu Christi imaginem in area porta constitutam martyrium passi sunt. Quorum nomina sunt hæc: Iulianus, Marcianus, Ioannes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia. Omnes hi sub Leone Imperatore impio, pro defensione sanctarum imaginum multas arumnas perpassi, & variis tormentis superatis, postremo gladiis percussi martyrio coronati sunt. Quod ad finem scribitur, frontes sanctorum fuisse notis inultas, hoc Theophilus quoque Imperator secutus, versus hosce à se compositos S. Theophanis & aliorum frontibus inscripsit.*

Πάντων ποθέντων προσρέχων πρὸς τὴν πόλιν

Ὅτε παῖδες τοῦ θεοῦ λόγῳ πόδες

ἔβησαν, εἰς εὐσέβειαν τῆς οἰκουμένης,

ἠφθίθησαν ὑποὶ τῷ σεβασμῷ τῶ πῶ,

δικίην πονηρὰ δεισιδαίμονα πλάνης,

Ἐκείθεν

Ἐκείσε πολλά λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας
 Πράξαντες αἰσχρὰ θεῖνὰ δυσσεβοφρένως,
 Ἐκείθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται,
 Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τῶ κράτους πεφευγότες,
 Ὅθεν γραφέντες ὡς κακῆργοι, τὴν θεάν,
 Κατακρινόνται καὶ διώκονται πάλιν.

*Cunctis ad urbem accurrere affectantibus,
 Castissimos in qua Dei verbum pedes
 Fixit, generi salutem ut humano daret.
 Apparuerit, & isti venerando in loco
 Superstitiosi erroris vasa pessima
 Et inde multa postquam perfidi Deo.
 Facinora patravissent turpia impie,
 Ut desertores vertere iussi sunt solum.
 Fugamq; in urbem hanc delati, imperij capiti,
 Non destitere ab impia decordia.
 Compuncti igitur, facinorosi velut, notis
 Ex urbe damnati pelluntur hac quoque.*

Hos postea Theodora vxor Theophili, mortuo marito legens ingemuit, quam Patriarcha Methodius & ipse inscriptus, & literatus est solatus. Cedrenum adi in Theophilo & Theodora. Zonaram, Glycam, Manassem, qui & notarum faciunt mentionem, & quæ Theophanes cum Theodoro fratre ad eundem sepulchro (vt Ignatius postea) inclusum scripserit, narrant.

Quod ad imaginem Saluatoris attinet in area porta collocatam, disce ex Cedreno illam esse in palatij porta area sitam, quæ dormienti olim Mauritio Imperatori velut reo adducto, & mox à Phoca occidendo, per somnium & vaticinum obiecta est, de qua Cedrenus in Mauritio,

HISTO.